

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpat cu avocatul Beruceașvili Andrei în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2018, în cauza penală în privința lui,

*Chiriac Alexandr XXXXX, născut la
XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 23.02.2016– 30.03.2018

instanța de apel: 24.08.2018 – 23.10.2018

instanța de recurs: 15.10.2019 – 25.03.2020

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 30.03.2018 procesul penal de învinuire a lui Chiriac Alexandr în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal a fost încetat din motivul intervenirii termenului de prescripție.

A fost încasat din contul inculpatului Chiriac Alexandr, în beneficiul lui Stavila Maxim, suma de 10000 (zece mii) lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Chiriac Alexandr la XXXXX, în jurul orelor XXXXX., aflându-se în holul apartamentului nr. XXXXX de pe str. XXXXX, amplasat în mun. Chișinău, unde domiciliază împreună cu concubina sa Caraman Ludmila XXXXX și cu copiii săi, în rezultatul conflictului cu feciorul concubinei sale Stavila Maxim XXXXX, s-a năpustit asupra lui, la îmbrâncit în perete, i-a aplicat o lovitură cu șurubelnița peste ureche, apoi l-a doborât la podea, după care l-a apucat cu două mâni și la ridicat de la podea, mai apoi cu mâna stângă l-a apucat de gât și cu mâna dreaptă cu pumnul i-a aplicat o lovitură în regiunea mandibulei, în rezultatul căruia cauzându-i părții-vătămate minore XXXXX, conform raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 28 septembrie 2015

leziuni corporale ușoare.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- avocatul Beruceașvili Andrei în numele inculpatului Chiriac Alexandr, care a solicitat casarea sentinței, și pronunțarea unei hotărâri noi, potrivit modului stabilit pentru prima instanța, prin care să fie dispusă achitarea inculpatului Chiriac Alexandr.

3.1. În motivarea apelului a invocat că:

- în urma cercetării judecătorești vinovăția inculpatului Chiriac Alexandr în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal nu a fost dovedită;

- în urma cercetării judecătorești, analizând probele prezentate de către partea acuzării, prin prisma prevederilor art. 101 Cod procedură penală instanța de judecată urma să pronunțe în privința inculpatului Chiriac Alexandr o sentința de achitare în temeiul art.390 alin.(1) pct.3) Cod procedură penală, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele componenței de infracțiune;

- nu au fost prezentate probe concludente și pertinente a implicării inculpatului Chiriac Alexandr în acțiuni de aplicarea violenței fizice față de victima Stavila Maxim;

- la pronunțarea sentinței instanța de fond a neglijat prevederile legale menționate și anume Legea nr. 45 din 01.03.2007 "cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie" (Publicat: 18.03.2008 în Monitorul Oficial nr. 55-56, art. nr. 178, data intrării în vigoare 18.09.2008), nu a intrat în esența conflictului ce a avut loc la 12.09.2015 între inculpatul și partea vătămată Stavila Maxim;

- partea vătămată a dat în ședința de judecată declarații și răspunsuri evazive și nesincere, iar la majoritatea întrebărilor părții apărării a prezentat răspunsul "*nu țin minte*". În acest sens faptul negării de către partea vătămată a aplicării violenței față de inculpatul Chiriac Alexandr o apreciem ca metoda de evitare a răspunderii pentru acte de violență;

- faptul aplicării violenței către partea vătămată este confirmat de către martorul ocular Curci Maria care a declarat că „pe parcursul a șase ani locuiește temporar la ruda Caraman Liudmila pe str. XXXXX. Liudmila locuind cu concubinul Chiriac Alexandr și 2 copii minori nu a auzit conflicte între ei”;

- declarațiile părții vătămate Stavila Maxim urmează a fi apreciate critic, deoarece aceste declarații nu coroborează cu declarațiile martorilor și a inculpatului;

- anterior careva conflicte în familia inculpatului Chiriac Alexandru nu au avut loc, în conflictul cu partea vătămată Stavila Maxim, inculpatul s-a autoapărat, or Stavila Maxim primul i-a aplicat lovitura în regiunea feței, iar acțiunile ulterioare a inculpatului au avut ca scop curmarea acțiunilor violente a părții vătămate;

- în acțiunile inculpatului lipsește latura obiectivă și subiectivă a componentei de infracțiune, prevăzută de art. 201¹ alin. (1) Cod penal;

- instanța de judecată nu a dat nici-o apreciere, faptelor că partea vătămată Stavila Maxim este un „agresor”, care a fost folosit de către martora Caraman Liudmila pentru a soluționa litigiul economic cu inculpatul Chiriac Alexandr, or, prin prisma prevederilor art. 8 Cod procedură penală, inculpatul Chiriac Alexandru, beneficiază de prezumția de nevinovăție, iar în conform prevederilor art.6 CEDO instanța urma să motiveze soluția în așa fel ca la „observatorul de rînd” să nu rămână întrebări referitor la soluția pronunțată;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2018, s-a respins ca nefondat apelul avocatului în numele inculpatului Chiriac Alexandr și a fost menținută fără modificări sentința Judecătorei Chișinău, (sediul Centru) din 30 martie 2018.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, analizând în ansamblu probele cauzei penale date prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, au permis instanței de apel de a concluziona despre existența în acțiunile inculpatului Chiriac Alexandr a indicilor infracțiuni prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a reținut că, argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință referitor la recunoașterea vinovăției inculpatului, vine în corespundere cu jurisprudența CEDO.

În opinia instanței de apel, declarațiile inculpatului Chiriac Alexandr privind nevinovăția sa în comiterea faptei penale incriminate se combat prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume (declarațiile părții vătămate, martorilor și probelor cercetate în ședința de judecată.

Nu a fost reținut de către instanța de apel argumentul invocat, precum că inculpatul nu a recunoscut vinovăția la nici o etapă a procesului penal, motiv pentru care urmează a fi achitat, or, nerecunoașterea vinovăției este un drept al inculpatului, însă nu o circumstanță ce determină soluția de achitare a acestora.

Instanța de apel a constatat că prima instanța just și-a întemeiat

sentința în baza declarațiilor părții vătămate, martorilor și probelor scrise cercetate în ședința de judecată, iar prin analiza lor cu certitudine se dovedește vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, iar acuzațiile sunt bine justificate standardului de dovadă „ în afara dubiilor rezonabile”.

Instanța de apel a constatat vinovăția inculpatului cu certitudine prin elementele infracțiunii de violență în familie, adică acțiuni intenționate, manifestate fizic, comise de un membru al familiei, asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferințe fizice, cu cauzarea de vătămări ușoare a integrității corporale, și anume s-au evidențiat cu certitudine elementele obiectului juridic special principal ce atentează la relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială, în conformitate cu art. 49 din Constituție, precum și ale obiectului juridic special secundar care este constituit din relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, onoarea și demnitatea persoanei; a obiectului material care îl reprezintă corpul persoanei; a laturii obiective și anume - fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea manifestată fizic; urmările prejudiciabile sub forma suferinței fizice, vătămări ușoare a integrității corporale, precum și legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Instanța de apel a constatat în acțiunile lui Chiriac Alexandr, intenția directă, manifestată fizic, comise de un membru al familiei, asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferințe fizice, cu cauzarea de vătămări ușoare a integrității corporale. Infracțiunea s-a consumat în momentul producerii vătămării ușoare a integrității corporale.

Prin urmare instanța de apel a notat că, la caz este vorba subiectul infracțiunii care are o calitate specială în raport cu victima infracțiunii - membru al familiei victimei.

Instanța de apel a conchis că cele imputate inculpatului Chiriac Alexandr au fost dovedite pe deplin, acțiunile acestuia, urmând a fi încadrate în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi, - „violență în familie, adică acțiuni intenționate, manifestate fizic, comise de un membru al familiei, asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferințe fizice, cu cauzarea de vătămări ușoare.

A fost respins de către instanța de apel argumentul invocat de către apelant cu privire la faptul că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, deoarece probele confirmă cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei realizată prin acțiune intenționată manifestată fizic comisă de un membru al familie

asupra altui membru al familie, care a provocat suferințe fizice, cu cauzarea de vătămări ușoare, ceea ce denotă realizarea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal.

A fost respins argumentul invocat de partea apărării precum că declarațiile părții vătămate Stavila Maxim urmează a fi apreciate critic, întrucât declarațiile acestuia nu poartă un caracter contradictoriu, pe parcursul examinării cauzei permanent au fost date același declarații, care nu sunt dubioase, coroborează cu declarațiile martorilor și probele scrise cercetate.

Instanța de apel a stabilit că în cadrul ședințelor judecătorești nu au fost stabilite temeiuri de a considera că declarațiile părții vătămate sunt neveridice sau poartă un caracter defăimător, sau de răzbunare în privința inculpatului, or, aceștia au dat declarații în condițiile libertății de voință și conștiință, reflectă adevărul cunoscut și nu au fost date în sensul de a-l acuza, pe nedrept.

Instanța de apel a menționat că partea acuzării a adus probe directe care dovedesc vinovăția inculpatului și acestea nu trezesc îndoieli cu privire la nevinovăția acestuia, dar dimpotrivă, combat afirmațiile date de inculpat, precum că nu dânsul ar fi aplicat violența în familie, din care motiv instanța de apel just le-a respins.

Instanța de apel a stabilit totodată că, instanța de fond a făcut o analiză completă tuturor probelor administrate, stabilind corect vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate și încadrarea juridică a faptei, fiind supusă unei verificări minuțioase, sub toate aspectele, probele prezentate de părți și anume declarațiile părții vătămate date la urmărirea penală și verificate în instanța de apel, a martorilor precum și actele cauzei, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, ce nu trezesc careva dubii și care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal a fost dovedită integral.

În această ordine de idei, instanța de apel a reținut în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă ca fiind dovedite prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor judecătorești.

Instanța de apel a stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui Chiriac Alexandr, inclusiv vinovăția acestuia, după cum rezultă din sentința instanței de fond, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și

concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Instanța de apel a respins argumentele apelantului precum că, instanța de fond adoptând hotărârea nu s-a expus asupra argumentelor invocate de inculpatul Chiriac Alexandr (nefiind descris fondul, decizia nu cuprinde motivele pe care se sprijină, probele la care s-a referit inculpatul în cererea de apel în confirmarea nevinovăției, n-au fost cercetate și consemnate în procesul-verbal, nu s-a expus asupra lor), instanța de apel a conchis că, o astfel de eroare în cauză nu se constată.

Au fost date aprecierii argumentele avocatului referitor la contradictorialitatea declarațiilor părții vătămate Stavila Maxim, ca fiind consecutive pe tot parcursul examinării cauzei, fiind susținute inclusiv în instanța de apel.

S-a stabilit că examinarea cauzei a fost efectuată în strictă conformitate cu principiile generale ale procesului penal, în special art.24 Cod de procedură penală, iar cauzele CtEDO la care face referire recurentul, au avut ca obiect de discuție alte circumstanțe decât cele existente în prezenta cauză și nu sunt aplicabile speței.

Totodată, instanța de apel a constatat că, infracțiunea este prescrisă și atrage încetarea procesului penal în privința lui Chiriac Alexandr învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, or, inculpatul Chiriac Alexandr a comis fapta imputată, la 12 septembrie 2015, iar la 12 septembrie 2017, termenul de prescripție de tragere la răspundere penală a fost expirat.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpat cu avocatul Beruceașvili Andrei în numele inculpatului, la data de 20 decembrie 2018, care solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului ordinar invocă:

- în cadrul judecării cauzei în instanța de apel, nu au fost respectate întocmai prevederile art.414, 417 alin. (1) pct.7) și 8) Cod de procedura penală, totodată de către instanța de apel au fost comise erorile de drept material și substanțial care în ansamblu duc la ilegalitatea deciziei adoptate;

- de către partea acuzării nu au fost prezentate probe concludente și pertinente a implicării inculpatului în acțiuni de aplicarea violenței fizice față de Stavila Maxim;

- instanța de fond nu a ținut cont la adoptarea sentinței de prevederile unei legi speciale care conține norme legale ce se referă la violența în familie

și anume Legea nr. 45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie;

- la pronunțarea actelor judecătorești, instanța de fond cât și cea de apel au neglijat prevederile legale, nu au intrat în esența conflictului ce a avut loc la 12.09.2015 între inculpatul și partea vătămată Stăvila Maxim;

- partea vătămată Stăvila Maxim a dat în ședința de judecată declarații și răspunsuri evazive și nesincere, iar la majoritatea întrebărilor a relatat răspunsul „nu țin minte”;

În drept, recursul este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

6. Referință asupra recursului nu a fost depusă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427.

La motivele de drept al recursului declarat, se invocă temeiurile prevăzute în pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar și când nu au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate.

Raportând normele date la situația în cauză, Colegiul penal lărgit conchide că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilit existența presupuselor erori de drept invocate de recurent.

Colegiul penal constată că, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția inculpatului Chiriac Alexandr în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată desfășurat și minuțios în textul atât a sentinței cât și a deciziei instanței de apel, inclusiv

menționat în pct. 4.1. al prezentei decizii, care în coroborare demonstrează complet vina inculpatului în fapta incriminată, astfel Colegiul penal lărgit, consideră justă concluzia instanței de apel referitor la corectitudinea stabilirii stării de fapt și calificării acțiunilor inculpaților de către instanța de apel.

Faptul că inculpatul Chiriac Alexandr nu este de acord cu decizia adoptată, în sine, nu poate constitui temei pentru desființarea deciziei, întrucât instanța de apel a judecat prezenta cauza penală, fără careva abateri de la normele de procedură, dând o apreciere desfășurată probelor, sub toate aspectele, concluzie ce este susținută și de instanța de recurs.

În acest context, Colegiul penal menționează că temeiurile invocate de inculpat, privind modul de apreciere a probelor nu se încadrează în cele prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Mai mult, aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, și dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare. Totodată, Colegiul penal constată că recurentul invocă argumente identice celor din apelul declarat, argumente asupra cărora instanța de apel deja s-a expus motivat și detaliat, iar concluzia instanței de apel privind vinovăția acestuia, în opinia instanței de recurs, este justă și întemeiată.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond și de apel, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

În speță, Colegiul constată, că nu și-a găsit confirmare motivul de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de către avocatul Beruceașvili Andrei în numele inculpatului Chiriac Alexandr, hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus clar, și instanța nu a admis nici o eroare gravă de fapt, care ar afecta soluția emisă.

Subsecvent, Colegiul penal reține că, argumentele importante indicate în recurs, au fost obiect de discuție în instanța de apel, care la judecarea apelului, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor

examine de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

La fel, potrivit art. 27 Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Nici o probă nu are putere probantă dinainte stabilită.

Cât privește motivul precum că astfel, instanța a admis o eroare gravă de fapt, Colegiul penal în această ordine de idei specifică că, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. Dar, verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul penal le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului recurent de săvârșirea infracțiunii incriminate a fost dovedită indubitabil din probele acumulate și că, la caz, nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanțele de fond la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Totodată, instanța de recurs este solidară poziției instanței de apel care a apreciat că vinovăția inculpatului se demonstrează cu certitudine elementele infracțiunii de violență în familie, prin acțiuni intenționate, manifestate fizic, comise de un membru al familiei, asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferințe fizice, cu cauzarea de vătămări ușoare a integrității corporale.

La fel, instanța de recurs ordinar notează că, a primit apreciere și versiunea privind necesitatea achitării inculpatului pe motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, întrucât toate probele cu certitudine confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei realizată prin acțiune intenționată manifestată fizic comisă de un membru al familie asupra altui membru al familie, care a provocat suferințe fizice, cu cauzarea de vătămări ușoare, ceea ce denotă realizarea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal.

Astfel, de către instanța de apel a fost argumentată concluzia privind comiterea faptei de către Chiriac Alexandr, manifestate prin intenția directă, or, cu certitudine s-au constatat acțiuni intenționate, manifestate fizic, comise de un membru al familiei, asupra unui alt membru al familiei, care a

provocat suferințe fizice, cu cauzarea de vătămări ușoare a integrității corporale. Infracțiunea s-a consumat în momentul producerii vătămării ușoare a integrității corporale, iar subiectul infracțiunii are o calitate specială în raport cu victima infracțiunii și anume membru al familiei victimei.

Pe cale de consecință, Colegiului penal notează că, instanța de apel s-a expus inclusiv asupra argumentului invocat în ordine de apel precum că declarațiile părții vătămate Stavila Maxim urmează a fi apreciate critic, dat fiind faptul că aceste declarații nu poartă un caracter contradictoriu, or, pe parcursul examinării cauzei nu au fost stabilite temeiuri de a considera că declarațiile părții vătămate sunt neveridice, poartă un caracter defăimător, sau de răzbunare în privința inculpatului, declarațiile au fost date în condițiile libertății de voință și conștiință, reflectă adevărul cunoscut și nu au fost date în sensul de a-l acuza, pe nedrept.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului potrivit căruia la pronunțarea sentinței instanța de fond nu a ținut cont de prevederile legii speciale, nr. 45 din 01.03.2007 cu privire la prevenire și combaterea violenței în familie, deoarece soluția criticată este una corectă ce rezultă din cumulul de probe prezentate și anexate la materialele cauzei și respectiv cercetate în ordinea prevăzută de lege, acordându-le aprecierea cuvenită.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii. Acest temei nu este incident la examinarea recursului declarat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de către inculpat recurent.

Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțelege acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

În acest context, Colegiul constată, că instanța de apel, analizând elementele infracțiunii prevăzute la art. 201¹ alin. (1) Cod penal, a conchis că, a fost dovedită prezența în acțiunile inculpatului a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor judecătorești. Fiind stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui Chiriac Alexandr, inclusiv vinovăția acestuia, după cum rezultă din sentința instanței de fond, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și

concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Analizând situația de fapt, Colegiul penal menționează că, în speță sunt întrunite toate elementele infracțiunii prevăzute la art. 201¹ alin. (1) Cod penal. Astfel instanța de apel just a constatat precum că, este corectă concluzia privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpatul Chiriac Alexandr și semnele componenței de infracțiune în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi, „violență în familie, adică acțiunii intenționate, manifestate fizic, comise de un membru al familiei, asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferințe fizice, cu cauzarea de vătămări ușoare.

Astfel, întrunirea tuturor elementelor componenței de infracțiune și vinovăția inculpatului Chiriac Alexandr în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, a fost demonstrată pe deplin.

Totodată, în conformitate cu art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct.5)–9), 285 alin.(2), precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din [Codul penal](#), instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Potrivit art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care a intervenit termenul de prescripție sau amnistia.

Art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, stipulează expres că, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

Colegiul penal precizează faptul că, potrivit prevederilor legale enunțate supra, prescripția răspunderii penale constă în stingerea dreptului statului de a pedepsi și a obligațiunii infractorului de a suporta consecințele faptei sale, după trecerea unui anumit interval de timp prevăzut de lege de la data săvârșirii infracțiunii, indiferent dacă aceasta a fost sau nu descoperită ori infractorul – identificat.

La caz, inculpatul Chiriac Alexandr a comis fapta imputată la 12 septembrie 2015, respectiv se atestă că la 12 septembrie 2017, a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală, de aceea instanța de apel corect a ajuns la concluzia că infracțiunea este prescrisă și atrage încetarea procesului penal în privința lui Chiriac Alexandr învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal.

Reieșind din cele sus expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile indicate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, ce ar constitui motiv de implicare a instanței de recurs, în sensul intervenirii în decizia instanței de apel și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului ordinar declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpat cu avocatul Beruceașvili Andrei în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2018, în cauza penală în privința lui *Chiriac Alexandr XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 28 mai 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda